

“

Jeg ville aldrig ha kræfter til at grine så meget som dig. Det er ligesom en sten der tynger på mit bryst. Eller som om jeg griner indeni og græder udenpå – nej, jeg mener omvendt! LOOOOOOORT!!!

(Linda)

”

AARHUS TEATER

STIKLINGEN

DANMARKSPREMIERE 25.02.05

K+M+R+L

Pelle Nordhøj Kann

Nanna Böttcher

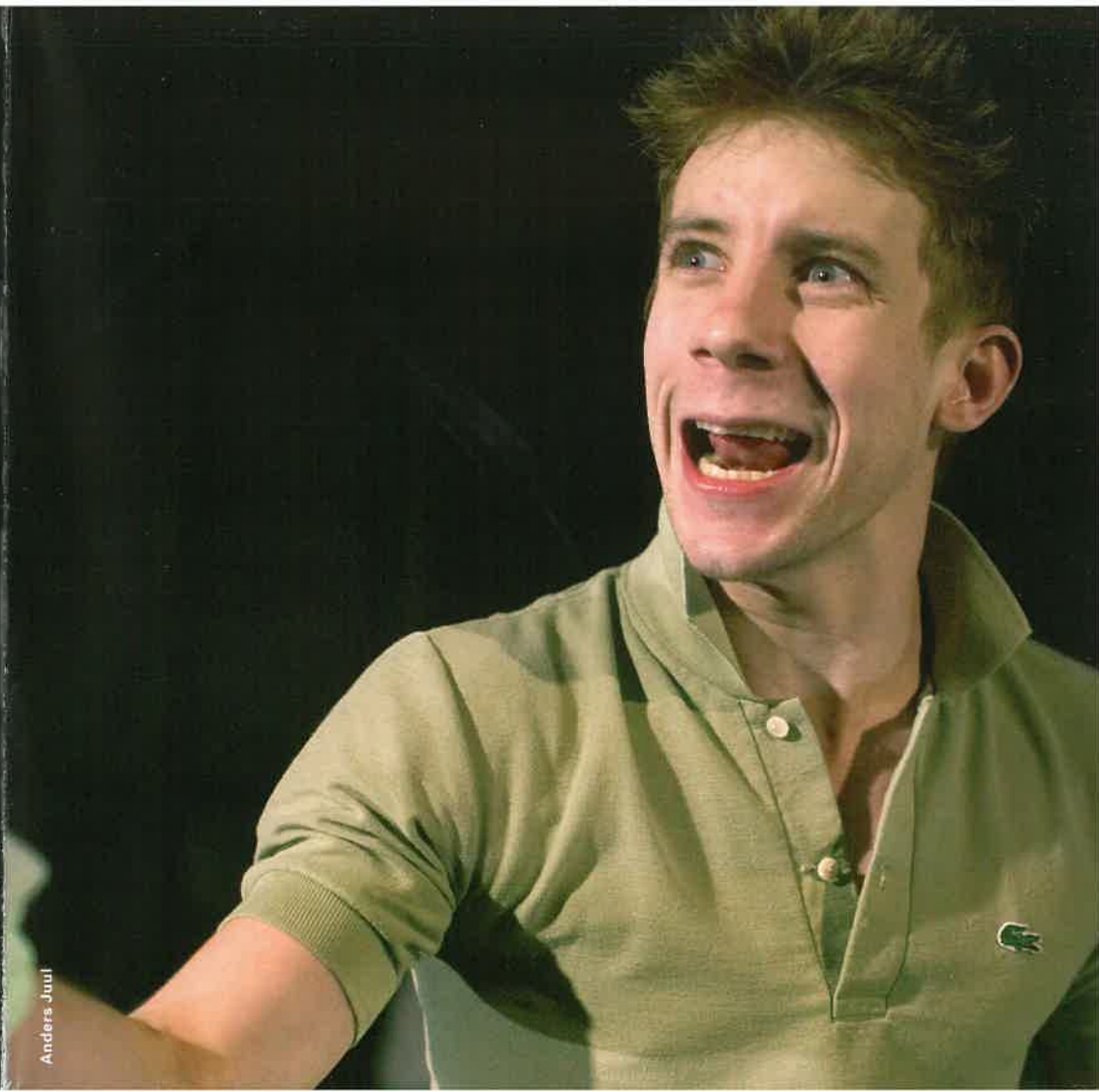
Regine Rosenquist

Søren Bang Jensen

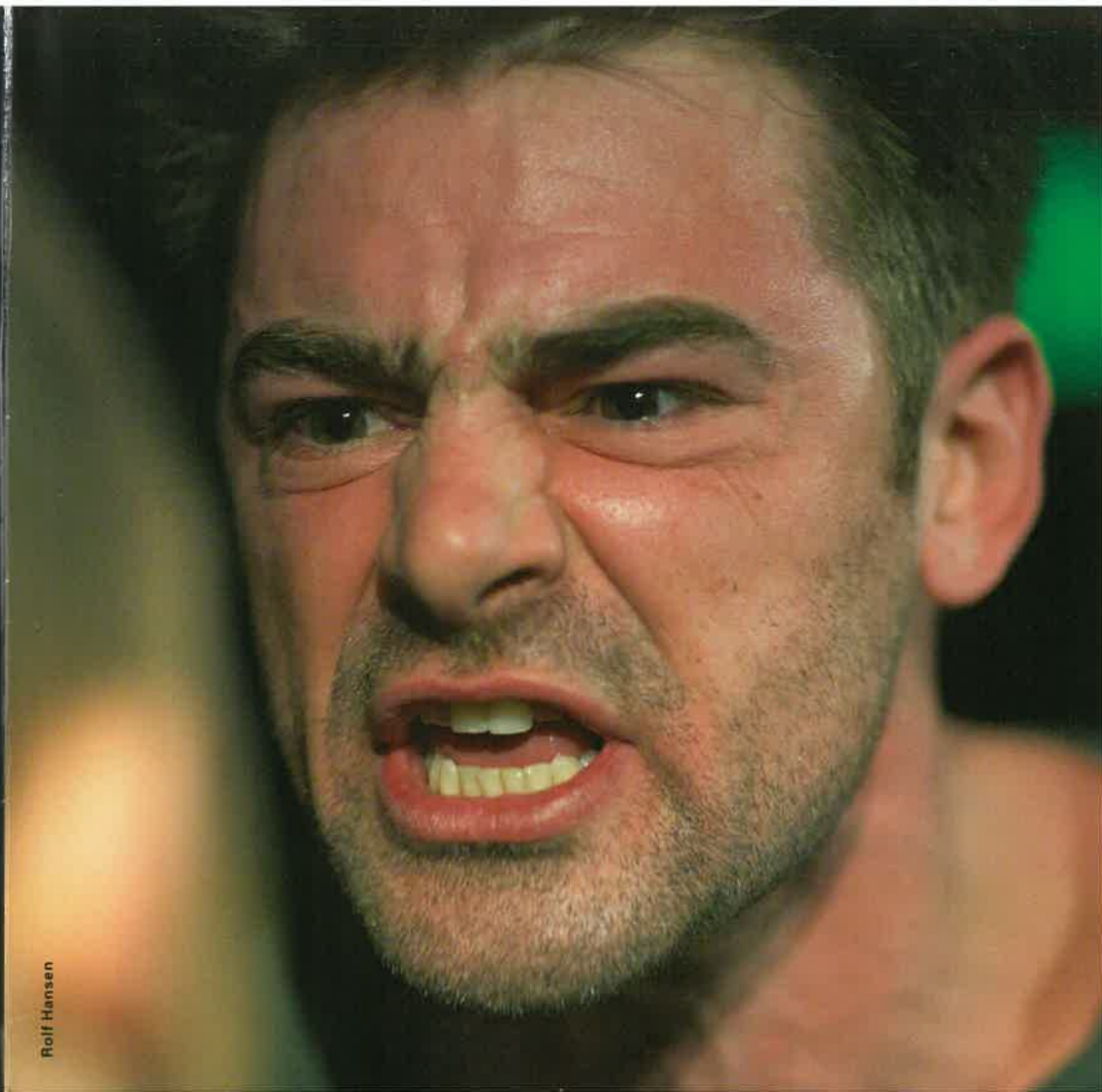
Tilde Maja B. Fredriksen

Anders Juul

Kathrine Hej Andersen

Rolf Hansen

“

Jeg ville aldrig ha kræfter til at grine så meget som dig. Det er ligesom en sten der tynger på mit bryst. Eller som om jeg griner indeni og græder udenpå – nej, jeg mener omvendt! LOOOOOOORT!!!

(Linda)

”

AARHUS TEATER

STIKLINGEN

DANMARKSPREMIERE 25.02.05

K+M+R+L

"Jeg skriver om mig selv og om mennesker jeg har mødt og møder"

(Mattias Andersson)

Dit stykke K+M+R+L er fra 1998. Hvad satte dig i gang med at skrive stykket?

Det er oftest en kombination af forskellige omstændigheder som leder frem til selve skriveprocessen. Det kan være stemninger, følelser eller rum, man har haft i sig i mange år. Så kan der komme en konkret opsætningsidé, som bliver den udløsende gnist. I det her tilfælde var det faktisk to skuespillere, som jeg syntes utroligt godt om, og som også var mine nære venner, som jeg fik lyst til at se mødes på scenen. Jeg skrev rollerne Maj og Kaj specielt til dem. Men samtidig var det også en eksistentiel følelse og en samfundstilstand, som jeg oplevede meget stærkt i mit eget liv på dette tidspunkt. Der var bl.a. en kraftigt øget arbejdsløshed blandt unge i Sverige i 1990'erne.

De fire personer, vi møder, ser du dem som repræsentative for arbejdsløse unge i Sverige?

Jeg tænker sjældent eller aldrig på mine karakterer som repræsentanter. De er særskilte individer i vores tid, og så er det op til publikum at drage deres konklusion og en eventuel større politisk sammenhæng ud af dem. Jeg synes, det er nærmest umuligt at udtale sig generelt om svenske unge i dag, eftersom jeg snarere ser et samfund, som er utroligt opdelt, og hvor mange forskellige bevægelser, retninger og koder foregår i parallelle universer. Jeg har faktisk svært ved at finde en tydelig fællesnævner.

"Blyforgiftet, skidengråt sjap alt sammen..."

(Linda)

I foråret 2002 arbejdede jeg med en gruppe elever fra teaterskolen i Malmö. Jeg havde valgt at iscenesætte Mattias Anderssons stykke *K+M+R+L* og fordele stykkets fire roller på 12 elever. I første omgang ikke med henblik på en iscenesættelse, men for at give eleverne mulighed for at arbejde med roller på deres egen alder og for at træne dem i ensemblespil. Det udviklede sig til en slags korværk. Da arbejdet blev præsenteret, var der stor entusiasme blandt publikum. Mattias Andersson syntes, at det virkede som om, han havde skrevet stykket sådan, og han foreslog, at jeg skulle forsøge at sætte den op på denne måde på et teater. Det har jeg tænkt over siden, og da jeg skulle foreslå et stykke til afgangsholdet på skuespillerskolen ved Aarhus Teater, så jeg en udsøgt chance for at realisere ideen om en opsætning med et ungt ensemble på et teater.

Og sådan blev det! Nu kunne jeg endelig udvikle ideen sammen med otte skuespillere, som deler stykkets fire roller – giver rollerne til hinanden, går ind og ud af dem, tilføjer egenskaber og følelser, uddyber og tydeliggør karaktererne. Almengyldigheden forstærkes. Mattias' ordleg og poesi bliver som stafetpinde, som ensemblemedlemmerne kaster mellem sig.

Når jeg skriver dette, er vi midt i arbejdet, og det er vældigt spændende at se, hvordan stykket vokser og udvikles i hænderne på otte helt fantastiske unge skuespillere.

Nu blev ideen for alvor til virkelighed.

Thomas Müller,
iscenesætter *K+M+R+L*

"Det vokser og vokser i hendes mave, vokser og vokser i hendes mave, og jeg mener jeg har jo for Fanden ingen job og jeg har for Fanden ikke gang i noget og det hele er bare så ind i Helvede..."

(Robert)

Titlen er en slags regnestykke, et additionsstykke og derved kan man jo sige, at titlen antyder noget positivt – en sammenlægning. Samtidig skildrer du nogle personer, som synes reducerede – de synes tomme, har et amputeret sprog, og de leder desperat efter en mening i tilværelsen. De er tilmed reduceret til forbogstavet i deres navn...

Ja, det er vel præcis det. Kaj + Maj + Robert + Linda = hvad? Man kan vel se det som en kemisk formel, som skal lede til en ønsket slutreaktion. Eller bare som en leg med kærlighedsinitialer kradset ned med en tusch i en trappeopgang. Desuden er det jo også en leg med et af 70'ernes venstre-revolutionære partier, hvoraf et af de mest kendte i Sverige hed KPLMR, og det stod for væbnet revolution. Måske var det et billede på det utopiske idealsamfund, som mange unge mennesker troede på i 60'erne og 70'erne. Men som unge i dag ikke en gang ser det ironiske i, men bare som noget fra historiebøger. Titlens matematiske udtryk peger også på hele stykkets egentligt meget matematiske struktur, hvor et vist antal monologer følges af dialog, og sluttelig mødes alle fire personer osv.

**"Sprog, sproget...
Det er vigtigt med sprog,
fremmede."**

(Maj)

Mattias Andersson

Mattias Andersson er født i 1969 i Göteborg, hvor han også er vokset op. I 1990-93 uddannede han sig til skuespiller ved Teater og Operahögskolan i Göteborg, hvorefter han arbejdede som skuespillere fra 1993-97 på Backa Teater i Göteborg. Her medvirkede han bl.a. i *Peer Gynt*, *Gisslan*, *Faust* og *Mahabharata*. I dag arbejder han som dramatiker og instruktør. Han er en af Sveriges hyppigst spillede unge dramatikere, ligesom flere af hans stykker er oversat og spillet uden for Sverige.

"Nej, men jeg nåede det jo ikke, nøjagtigt ligesom dig. Og sgu da morsomt, at netop vi begyndte at snakke med hinanden. Når jeg nøjagtigt ligesom dig..."

(Maj)

Stykket synes bl.a. at handle om fravær: Fravær af mening, sprog, arbejde osv., men da titlen jo er en sammenlægning, handler det jo også om tilstedeværelse, om en gruppe og et fællesskab. Hvordan ser du deres fællesskab?

De fire unge mennesker i stykket lader til at have et stærkt behov for kontakt og kommunikation, selvom deres udtryk for det oftest kommer ud som aggressioner og provokationer. Men det er jo også et forsøg på kontakt, selvom sproget og måske selvtilliden ikke rækker. Der opstår et nærvær i mødet med den anden, eftersom kontaktforsøget er så desperat.

"TØFFELBØSSE!

Det virker jo skide besværligt at ha' en der ligger derhjemme og venter."

(Kaj)

Hvordan ser du fællesskabet blandt unge i dag?

Det enorme udbud af information og kulturelle indslag via fx Internettet, hundredvis af tv-kanaler, og så det, at flere og flere unge med indvandrerbaggrund deltager i livet både der og her – vidt forskellige steder i verden – gør, at de fælles holdepunkter bliver færre og færre. Spørgsmål, som diskuteres utroligt meget blandt unge i en bydel, føles måske helt irrelevante i en anden. Det fører vel til – antager jeg – et samfund af superindividualister, som måske kan knytte bånd til de nærmeste, men som ikke på nogen måde føler sig loyale overfor et større samfundssystem, eller delagtige i nogen form for fællesskab. Hvorfor skal jeg være loyal overfor noget som er større, og som ikke er loyal mod mig?

Teaterstykker – uopførelser:

Sex, droger och våld,

i egen instruktion, Unga Klara, Stockholm Stadsteater – 2004.

Utanför mitt fönster,

Elverket, Kungliga Dramatiska Teatern – 2004.

Brott, hemtjänst, straff, pengar, pensionärsdöd,

i egen instruktion Backstage, Stockholms Stadsteater – 2003.

Den offentliga sektorns stilla längtan mot något bortom bergen,

i egen instruktion, Folkteatern i Göteborg – 2001.

Den svagare,

i egen instruktion, Backa Teater i Göteborg – 2001.

Dom,

Göteborgs Stadsteater – 2000.

Den osynlige mannens återkomst,

Älvsborgsteatern, Borås – 2000.

Löparen,

i egen instruktion, Unga klara, Stockholms Stadsteater – 2000.

Före detta,

i egen instruktion, med teatergruppen Underhållningsdivisionen, Göteborg – 1999.

Stjärnämnen,

i egen instruktion, Älvsborgsteatern, Borås – 1998.

I flere af dine stykker indgår arbejdsløsheden som tema. Det synes også som om, at man måske i højere grad i dag end nogensinde definerer sig via sit arbejde. Arbejdet har vel altid været en identitetsgivende faktor, men i dag skal man helst kunne sige, at man arbejder SÅ meget. Det giver prestige. I stykket gradbøjer en stemme endda verberne: At arbejde, At være lykkelig, At have penge, på tysk, som hørte de tre uløseligt sammen. Hvordan ser du på denne arbejdsfiksering?

Den er vel delvis klasserelateret. Dvs. middel- og overklassen vil gerne tale om, at de arbejder SÅ meget og er SÅ vigtige og betydningsfulde. Arbejderklassen vil have deres løn og længes efter ferien. Men det er helt sikkert sådan i dag, at er man arbejdsløs, så er man ifølge vores samfundssystem totalt uproduktiv og dermed uanvendelig og meningsløs. Det er vigtigt i den forbindelse, at stykkets karakterer faktisk er ca. 25 år, dvs. ikke teenagere. Men på en måde er de ligesom forblevet teenagere i deres udtryk og livsstil måske netop fordi, de ikke er kommet ud på arbejdsmarkedet. Blevet "fuldgylldige samfundsborgere".

Dine stykker beskriver ofte svage og udsatte personer, hvoraf udspringer denne gentagne interesse?

Jeg skriver om mig selv og de mennesker, jeg har mødt og møder. Men jo, det er rigtigt, at der findes et tema med svage personer i mange af mine stykker. Jeg interesserer mig for at skildre en usikkerhed hos mennesker. Det er vigtigt for mig at skildre et modbillede til alle de stærke personer, som ofte ses i medierne og i Hollywoodfilm i dag. Der er nok, der skildrer de stærke.

"Vi mødtes via et nummer." (Robert)

"Undskyld at jeg næsten pandede dig én før. Men jeg blev så pisse rasende over at jeg ikke nåede, ikke nåede. Altid det samme lort. Jeg når ikke noget som helst, har aldrig nået noget som helst."

(Kaj)

K+M+R+L,

i egen instruktion, med teatergruppen Underhållningsdivisionen, Göteborg – 1998.

Våning 12,

Göteborgs Stadsteater – 1995.

Johannespassionen,

i egen instruktion Backa Teater, Göteborg – 1994.

Och utanför ligger havet,

i egen instruktion Teater och Operahögskolan, Göteborg – 1993.

Endvidere har Mattias Andersson bidraget med tekster til revyer på Boulevardteatern, Stockholm, Folkteatern, Göteborg samt på Stockholms Stadsteater. Han har desuden skrevet og instrueret de satiriske monologer *Tänkare i tiden* til Tv-programmet Propaganda, Sveriges Television. Han har modtaget flere stipendier og for teaterforestillingen *K+M+R+L* i Göteborg 1998 modtog han Nöjesguidens pris for årets forestilling.

K+M+R+L
Af Mattias Andersson

Oversættelse
Eva Jørgensen

Isenesættelse og
bearbejdelse
Thomas Müller

Scenografi
Simon Holk Witzansky

Lysdesign
Lise Roed

Lydteknik
Caspar Ravn

Forestillingsleder
Anne Birgitte Bjerrum

Kaj
Søren Bang Jensen

Kaj
Pelle Nordhøj Kann

Linda
Nanna Bøttcher

Linda
Kathrine Høj Andersen

Maj
Regine Rosenquist

Maj
Tilde Maja Fredriksen

Robert
Anders Juul

Robert
Rolf Hansen

Afgangsforestilling 2005
Skuespillerskolen v.
Aarhus Teater
Danmarkspremiere
Aarhus Teater
Stiklingen 25.02 2005

Forestillingens varighed
ca. 1 time og 30 minutter
uden pause

Forlag
Colombine Teaterforlag

Programredaktion
Trine Holm Thomsen
Agnete Krogh

Foto fra afsluttende prøver
Jan Jul

Plakat & program layout
Jørn Moesgård as

Tryk
EJ Graphic A/S

Skuespillerskolen
v. Aarhus Teater

Rektor
Eva Jørgensen

Sekretær
Margrethe Manley

Teaterchef
Madeleine Røn Juul
Teknisk Chef
Jens Ravn
Økonomichef
Ralf Rudfeld
Marketingchef
Theis Petersen

Marketing
Agnete Krogh
Barbette Møller
Morten Daugbjerg
Jan Jul

Dramaturg
Trine Holm Thomsen

Scenen
Scenemester Knud Brodersen
Koordinator Lars Fog
Alex Sørensen
Bjarne Skram Jensen
Jacob Rosenberg
Jan Holm Nielsen
Jan Larsen
Jørn Olesen
Karin Grouleff Christensen
Morten Lund
Ole Gade Olsen

Smedeværksted
Jens Villesen
Svend Christensen
Lars Overgaard

Snedkersal
Bent Sørensen
Erik Wisler
Jens Andersen

Malersal
Anne-Marie Kjær
Michael Odgaard Andersen
Ruth Grønborg
Søren Thiim Harder

Rekvisitafdelingen
Rekvisitør Viggo Bay
Steen Jonassen

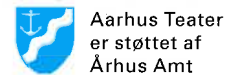
Skræddersal
Afdelingsleder Jeannet Alting
Kostumier Hanne Gissel
Conni Møldrup
Gurli Radich Johansen
Henny Andersen
Ingrid Brande
Kirsten Thomsen
Viggo Eriksen

Frisører
Afdelingsleder Britta Høxbro
Bente Hytte Rasmussen
Ellen Margrethe Nielsen
Lis Zesach Kesje

Lyd
Tonemester Kim Engelbrecht
Andreas Alsing Carlsen
Caspar Ravn
Jeppe Larris

Lys
Koordinator Peder Jacobsen
Bo Høgh Jensen
Jens Holm Larsen
Jesper Ahnfeldt
Jonas Kongsbach
Knud Jacobsen

Teatertekniske elever
Sune Munk Schou
Ditte Marie Winther

Vi støtter Aarhus Teater
Hovedsponsorer

Skandinavisk
Tobakskompagni

Eventsponsorer

Nykredit

paustian

Web sponsorer

www.aarhusteater.dk udvikles
i samarbejde med webbureauet
Novisell ApS og softwareudvikleren
Dynamic Systems A/S

Aarhus Teaters erhvervsklub,
Teaterlogen
A/S Panda VVS

Aarhus United A/S
www.aarhusunited.com

EDC Mæglerne, Jan Larsen
www.edc.dk

EJ Graphic A/S

Elna og Erik Mariagers Fond

Entrée Vin-Tøj og Gaver

Hensberg Construction aps

Jensens Bureau
www.jensens.dk

Jørn Moesgård as
www.moesgaard-as.dk

Jyske Bank
www.jyskebank.dk

KPMG
www.kpmg.dk

Malermester Erik Dalsgaard A/S

Mangaard Rejsecenter A/S
www.mangaard-travel.dk

MN Music
www.mnmusic.dk

Nordea
www.nordea.dk

Nordic Rentals A/S
www.nordic.dk

Spar Nord Bank
www.sparnord.dk

Svend Andresen A/S
www.svendandresen.dk

Søren Jensen,
Rådgivende Ingeniørfirma
www.sj.dk

Trøjborg Grafisk A/S
www.troejborg.dk

Århus Stiftstidende
www.stiften.dk